

Tutkimuspoliittiset linjaukset

1. Lähtökohtia

Tiedekunta profiloituu yliopiston yleisten linjausten mukaisesti tutkimukseen ja tutkijankoulutukseen. Tiedekunta vahvistaa edelleen asemiaan yhtenä Euroopan johtavista oikeustieteellisen tutkimuksen yksiköistä ja pyrkii tulemaan sellaisena tunnetuksi.

Tiedekunta on yksi pohjoismaiden johtavista yksiköistä oikeustieteellisessä tutkimuksessa ja tutkijankoulutuksessa sekä sellaisena kansainvälisesti tunnettu. Tiedekunta profiloituu entistä voimakkaammin luonteeltaan kansainväliseksi vahvan ja monipuolisen oikeustieteellisen perustutkimuksen yksiköksi, joka on valmis kehittämään vahvuuksiaan ja vastaamaan osaltaan oikeustieteellisen tutkimustiedon muuttuviin ja kehittyviin tarpeisiin.

Tiedekunta kokoaa piiriinsä korkeatasoisia tutkijoita, tutkimusryhmiä ja tutkimusyksiköitä, jotka nauttivat arvostusta sekä kotimaassa että ulkomailla.

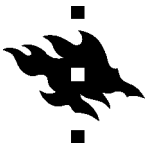
Tiedekunta pyrkii olemaan houkutteleva ja kiinnostava ympäristö huippututkijoille ja korkeatasoista tutkijankoulutusta tavoitteleville.

Tiedekunta käyttää tutkimuksellisia vahvuuksiaan määrätietoisesti hyväkseen kaikessa toiminnassaan.

Tiedekunnan profiloitumisen vuoksi on tarpeen vahvistaa tiedekuntatasolla tutkimuspoliittiset linjaukset ja luoda tiedekunnan sisäinen prosessi niiden mukaiseen toiminnan kehittämiseen ja johtamiseen. Myös tulossa oleva yliopistouudistus edellyttää osaltaan, että tiedekunnalla on valmius toteuttaa eri tavoin tutkimusstrategisia linjauksia omassa toiminnassaan ja ottaa ne huomioon osana erilaisia yliopiston sisäisten johtamisjärjestelmien uudistuksia ja muutoksia. Linjausten valmistelussa on kuultu tiedekunnan laitoksia ja tutkimusyksiköitä.

2. Laaja-alaisuus ja huippututkimuksen tukeminen

Oikeustieteellisen tutkimuksen tulee olla tiedekunnassa laaja-alaista ja mahdollisimman monipuolista. Teoreettinen perustutkimus muodostaa perustan oikeustieteelliselle osaamiselle, minkä vuoksi teoreettisten oppiaineiden merkitys on huomattava. Kor-

keimman kansainvälisen tason tutkimusta edistetään, kehitetään ja vahvistetaan. Huippututkimusta voi syntyä mille alalle tahansa. Sellainen tutkimus toimii keihäänkärkenä, jota käytetään hyväksi tiedekunnan kansainvälistymisessä, tutkijankoulutuksessa ja myös perustutkinto-opetuksessa. Tiedekunta käyttää tutkimuspolitiikassaan määrätietoisesti hyväkseen erityisiä vahvuuksiaan.

Tiedekunta voi tarvittaessa määrittää tutkimuksellisia painopistealueita esimerkiksi työnjaollisesti Turun tai Lapin oikeustieteellisen tiedekunnan kanssa, ottaen kuitenkin huomioon, että tiedekunta kantaa vastuuta perustutkimuksesta ja opetuksesta oikeustieteen laajalla rintamalla.

Tutkimuksessa vaalitaan ja uudistetaan kansainvälisiä aiheita unohtamatta kotimaista ja pohjoismaista oikeustieteellistä tutkimusta ja siten myös oikeuskulttuuria.

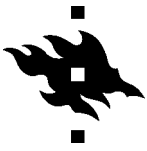
Oikeustiede kuuluu laajassa mielessä yhteiskuntatieteisiin ja siinä kieli- ja kulttuurikysymyksillä on merkitystä. Tutkimusta julkaistaan myös molemmilla kansalliskielillä. Kielitaidon vaaliminen on osa oikeustieteellisen tutkimuksen edellyttämiä valmiuksia.

Pyritään tunnistamaan oikeustieteellisen tutkimuksen kehittyvät alat ja aihealueet ja reagoimaan nopeasti näihin havaintoihin. Harjoitetun tutkimuksen kansainvälistymistä edistetään vahvistamalla tutkijoiden ja tutkijakoulutettavien kansainvälisiä yhteyksiä ja edistämällä tutkimusten julkaisemista vierailta kielillä.

Tutkimusyhteistyötä syvennetään erityisesti tunnettujen ja korkeatasoisten tutkimusyksiköiden kanssa. Kansainvälisiä huippututkijoita kiinnitetään tiedekuntaan käyttäen hyväksi esimerkiksi FiDiPro-menettelyä ja määräaikaisen vierailevan professorin *visiting professor* –menettelyä. Pohjoismaisia suhteita vaalitaan. Tutkijoiden ja tiedekunnan kansainvälisiä yhteyksiä käytetään hyväksi myös tutkijankoulutuksessa.

Tutkimusyhteistyötä sektoritutkimuslaitosten kanssa kehitetään ottaen huomioon oikeustieteellisen tiedekunnan yleinen tutkimusprofiili. Oikeustieteellisen tutkimuksen muistetaan palvelevan myös kotimaisia tiedontarpeita.

Tieteidenvälisyyteen kannustetaan toiminnan eri tasoilla. Korkeatasoinen tutkimus on nykyään yhä useammin samalla luonteeltaan tieteidenvälistä. Tiedekunta pyrkii aktiivisiin toimin tukemaan menestyvien tutkimusryhmien muodostumista tiedekunta- ja tieteenalarajoista riippumatta. Tutkimusyksiköt ovat keskeisiä tutkimuksen ja tutkijankoulutuksen kannalta. Niiden toimintaa tarkastellaan osana tiedekunnan muodostamaa kokonaisuutta. Tutkimusryhmien avulla vahvistetaan tutkimuksen kansallista verkottumista.

Myös soveltavaa tutkimusta ja tilaustutkimusta tehdään, silloin kun sellainen tutkimus sopii tiedekunnan tehtäviin ja on kokonaisuutena katsoen eduksi. Tiedekunnassa harjoitettavalla tutkimuksella pyritään vastaamaan monipuolisesti teoreettisiin ja käytännöllisiin oikeustieteellisen tutkimustiedon tarpeisiin.

Alalla on runsaasti koti- ja ulkomaisia kustantajia, joilla on omia julkaisusarjojaan. Tieteellisten kausijulkaisujen kirjo on laaja. Yhä useampi kausijulkaisu ja julkaisija käyttää nimettömään vertaisarviointiin perustuvaa referee-järjestelmää. Verkkojulkaiseminen yleistyy nopeasti. Osa siitä on kaupallista, osa open access -tyyppistä. Tiedekunnalla on Forum Iuris -julkaisusarja. Tiedekunta kehittää erikseen julkaisupolitiikkaa koskevia suosituksiaan ottaen huomioon yliopiston linjaukset. Julkaisemiseen liittyvää koulutusta järjestetään esimerkiksi tieteellisen kirjoittamisen kurssin yhteydessä.

3. Tutkimuksen laatu

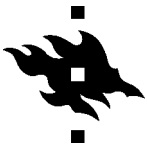
Tutkimukselta edellytetään korkeaa laatua. Tämän takaamiseksi ja parantamiseksi vahvistetaan eri tavoin tutkimuksen laatua korostavia ja varmistavia menettelytapoja kuten tutkimustyöhön perehdyttämistä ja tutkijakoulutusta, asiantuntijoiden käyttämistä sekä erilaisia arviointi- ja evaluointiprosesseja. Tieteidenvälisyyttä edistetään osana tutkimuksen laadun kehittämistä.

Tutkimuksen hyvään tieteelliseen laatuun kuuluu olennaisesti tutkimuseettikan noudattaminen. Tiedekunta sitoutuu täysin siihen, että kaikessa tiedekunnassa harjoitettavassa tutkimuksessa noudatetaan hyvän tutkimuseettisen käytännön periaatteita. Tutkimuseettistä koulutusta sisällytetään tutkijankoulutukseen. Hyvän tieteellisen käytännön loukkauksiin puututaan Tutkimuseettisen neuvottelukunnan vahvistamien linjausten mukaisesti.

Perustutkimusta vahvistetaan edelleen. Ulkopuolisen rahoituksen osuutta pyritään nostamaan erityisesti perustutkimuksessa. Menestys kilpaillun tutkimusrahoituksen saamisessa perustutkimuksen alueella merkitsee samalla, että tutkimusta pidetään korkeatasoisena. Kansainvälistä verkottumista vahvistetaan. Muiden tiedekuntien ja tieteenalojen kanssa pyritään yhteistyöhön. Menestyksestä tutkimuksessa palkitaan asianmukaisesti.

Tiedekunta pyrkii vahvistamaan kilpailuasemiaan tutkimusrahoituksessa myös yliopiston sisällä suhteessa muihin tiedekuntiin. Toimintaan tieteellisissä yhdistyksissä kannustetaan.

Tutkimuksessa tähdätään kansainvälisesti tunnustettuun tasoon. Tutkimukseen pyritään hankkimaan lahjoitusvaroja, kuten lahjoitusvirkoja. Tutkimusta ja tutkijankoulutus-

ta kehitetään kiinteässä yhteydessä toisiinsa. Tohtorintutkintoa suorittamaan rekrytoidaan valmiuksiltaan hyviä maisterintutkinnon suorittaneita opiskelijoita. Perustutkinto-opintoihin sisällytetään tutkijanvalmiuksia kehittävää ainesta. Ulkomaisten tohtorikoulutettavien osuutta pyritään lisäämään. Väitöskirjatyön työnohjausta kehitetään keskeisenä osana tutkimustyön ohjausta.

4. Tutkijanuran tärkeys

Tutkijanurasta huolehditaan sen kaikissa vaiheissa, jotta ammatillinen tutkijaura säilyisi kiinnostavana ja houkuttelevana. Tämä on keskeistä myös tieteen uudistumisen näkökulmasta. Rekrytointiin kiinnitetään erityistä huomiota. Tohtorikoulutettavien väitely jälkeistä ammattimaista työuraa edistetään.

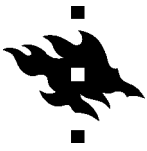
Erityistoimin pyritään tukemaan sitä, että *post-doc*-tutkijat voisivat käynnistää omia tutkimusprojektejaan joko oppiaineidensa piirissä tai tutkimusyksiköiden yhteydessä ja tuella.

Tutkijoiden työurat voivat olla moninaisia. Tutkijoiden liikkuvuuteen niin Suomessa kuin kansainvälisesti kannustetaan. Tiedekunta pyrkii pysymään vetovoimaisena tutkimusympäristönä ja kehittämään itseään sellaisena. Tämä edellyttää myös työympäristön viihtyvyyttä ja muuta hyvää henkilöstöpolitiikkaa. Vanhemmat tutkijat kantavat vastuuta nuorten tutkijoiden rekrytoinnista ja työnohjauksesta ja kehittävät osaamistaan sekä siirtävät sitä nuoremmille. Tasa-arvonäkökohdat otetaan huomioon. Kansainvälisyyttä edistetään myös rekrytoinneissa kaikilla tasoilla.

5. Tutkimushallinto

Tiedekunta huolehtii osana tutkimuksen johtamisjärjestelmää siitä, että tutkimuksen tueksi on saatavilla tarvittavia resursseja. Tämä merkitsee sitä, että korkeatasoisen tutkimuksen hankkeita edistetään esimerkiksi huolehtimalla tutkimusprojektien hallintoon liittyvän tiedon ja osaamisen siirtymisestä vapaasti tiedekunnan piirissä. Tutkimusjohtamiseen on tarjolla koulutusta.

Tiedekunnassa järjestetään tutkimushallinnon käytännön asiat niin, että tarvittavia tukipalveluita on saatavilla, eikä tästä muodostu estettä tutkimusprojektien käynnistämiseksi.

6. Tutkimusyksiköt

Tiedekunta kehittää tutkimusyksiköidensä toimintaa tiedekunnan kokonaisuudessa tarvittavalla tavalla yhdessä niiden johdon kanssa.

Tutkimusyksiköt ovat tärkeitä tiedekunnalle myös siitä syystä, että ne ovat rakenteeltaan joustavia ja niiden piirissä voidaan kehittää hyvin erityyppisiä toimintoja. Samalla tiedekunta huolehti siitä, että oppiaineet saavat tutkimusyksiköiden kautta tarvitsemansa tuen omaan kehittämiseensä.

7. Tutkimuspoliittisten linjausten toteuttaminen

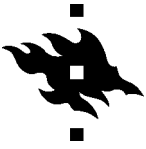
Tiedekunta toteuttaa yliopiston sille asettamia tehtäviä eli toteuttaa myös omalta osaltaan yliopiston tutkimuspoliittista strategiaa. Tiedekunta huolehtii tutkimuksen resursseista ylläpitämällä tarkoituksenmukaista virkarakennetta ja huolehtimalla tutkimustyön aineellisista edellytyksistä. Uusien ja kehittyvien tutkimusalojen tarpeet ja mahdollisuudet tunnistetaan. Teoreettisten oppiaineiden asema turvataan.

Tiedekunta pyrkii edelleen kehittämään hyvänä ja kannustavana tutkimusyhteisönä. Tutkijoiden rekrytointiin ja valintaan kiinnitetään erityistä huomiota. Tohtorikoulutettavan virkoja ylläpidetään riittävä määrä.

Tiedekunta pyrkii tarvittaessa erityistoimin tukemaan tutkijanuran muodostumista yliopiston linjausten mukaisesti, ottaen erityisesti huomioon väittelynjälkeisen työuran. Tasa-arvonäkökohtia painotetaan. Tutkijanuran edistäminen on olennaista paitsi ammattimaisen tutkimustyön näkökulmasta myös henkisen pääoman ja osaamisen kertymisen vuoksi. Tutkijoiden opetustaitojen kehittymisestä pidetään erityistä huolta. Tiedekunnassa toteutetaan lähtökohtaa, jonka mukaan kaikki tutkijat myös osallistuvat opetukseen.

Tiedekunnan muita toimintoja, kuten hallintoa, kirjastotoimintaa ynnä muuta tarkastellaan erityisesti tutkimuksen ja tutkijankoulutuksen tarpeiden näkökulmasta. Korkealaatuinen tutkimus on perustana myös muiden päätehtävien, kuten opetuksen ja yhteiskunnallisen vaikuttamisen, menestyksekkäälle hoitamiseksi.

Tiedekunta vahvistaa tutkimukseen ja tutkimusrahoituksen hankkimiseen liittyvien apuresurssien saatavuutta. Tiedekunnassa toimiville tutkimusyksiköille

voidaan antaa tehtäviä tukea tutkimusprojektien käynnistämistä ja niiden hallinnointia, jos se on tarkoituksenmukaista.

Jatkokoulutustoimikunta valmistelee tiedekunnan tutkimuspoliittista päätöksentekoa koskevat asiat ja seuraa tiedekunnan ja sen yksiköiden menestystä tutkimuksessa ja tutkijankoulutuksessa. Jatkokoulutustoimikunta antaa lausuntoja sellaisista tiedekunnassa ja yliopistolla valmisteltavista asioista, jotka ovat merkityksellisiä tutkimuspoliittisten linjausten näkökulmasta.

Tiedekunta seuraa ja arvioi tutkimustoiminnan laatua, muutoksia ja kehitysmahdollisuuksia. Tiedekunta pyrkii olemaan selvillä erityisistä vahvuuksistaan tutkimuksen alalla samoin kuin mahdollisista heikkouksista, aukoista ja puutteista ja kehittää toimiaan näiden päätelmien mukaisesti.

Jatkokoulutustoimikunta kerää ja analysoi tietoja tiedekunnan piirissä harjoitetusta tutkimuksesta tutkimuspoliittisen kehittämisen tarpeisiin. Arvioinneissa otetaan huomioon kaikki tiedekunnan piirissä syntyvä asiaankuuluva tieto. Erityinen arvo annetaan sille ulkopuoliselle palautteelle, joka saadaan yliopiston tasolla määräajoin järjestettävässä tutkimuksen arvioinnissa.

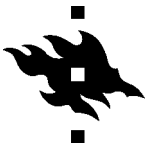
Jatkokoulutustoimikunnan työ muodostaa perustan myös valmistautumisessa tuleviin tutkimuksen arviointeihin.

Tiedekunta voi määritellä tutkimuksen painopistealueita, jos se olisi tarpeen. Käytännössä painopistealueita voi muodostua esimerkiksi tutkimusyksiköiden ja tutkimuksen huippuyksiköiden toiminnan myötä. Tiedekunta seuraa tätä laajempia kokonaisuuksia ja nimeää tarvittaessa erilaisia kehittämiskohteita, joiden edistämiseksi se voi ryhtyä erilaisiin toimenpiteisiin. Tiedekunta pyrkii toimimaan tavoitteellisesti, tietoisesti ja johdonmukaisesti kehittäessään toimintaansa niin lyhyellä kuin pitemmälläkin aikavälillä.

Tutkimuksen kansainvälistymistä seurataan ja tuetaan tarvittaessa erityistoimin. Tutkimustietoja tarkastellaan monipuolisesti erilaisten osoittimien valossa. Tutkimusrahoituksen kehitystä seurataan samoin kuin tutkimus- ja opetushenkilöstön määrän kehitystä. Tutkimuksen arviointien tulokset otetaan huomioon tutkimustoiminnan kehittämisessä.

Jatkokoulutustoimikunta valmistelee vuosittain laitosten ja tutkimusyksiköiden antamien tietojen sekä itse kerättyjen muiden tietojen pohjalta tiedekunnalle raportin, johon liittyy toimenpide-ehdotuksia. Jatkokoulutustoimikunta tekee esityksiä tutkijankoulutuksen kehittämiseksi.

Tiedekunta huolehtii siitä, että tutkimushallinnon palveluita on saatavilla. Tutkimushallinnon osaamista levitetään tiedekunnassa joustavasti yksikköjakojen estämättä.

Tiedekunnan tutkimusyksiköt kehittävät toimintaansa tiedekunnan tuella omien joh-toelintensä päätöksin tiedekunnan tekemien linjausten suuntaisesti. Tiedekunta pyrkii siihen, että Suomen akatemian rahoittamia tutkimuksen huippuyksiköitä toimii tiedekunnassa. Tämä edellyttää korkeatasoisten ja kansainvälisesti vahvasti verkottuneiden tutkimusryhmien muodostumista. Niin ikään pyritään siihen, että tohtorikoulutukseen on tarjolla hyviä tutkimusympäristöjä.

Tohtorikoulutusta kehitetään tutkijakouluissa kehitettyjen hyvien käytäntöjen pohjalta. Tiedekunta pyrkii siihen, että sen piirissä toimii jatkuvasti useita tutkijakouluja julkisen erillisrahoituksen turvin. Tutkimusryhmien toiminnan edellytetään normaalisti palvelevan myös tutkijankoulutuksen tarpeita. Perustutkintovaiheeseen sisällytetään tutkijankoulutusta palvelevaa koulutusta.

Laitokset ottavat omassa päätöksenteossään huomioon tiedekunnan tutkimuspoliittiset linjaukset. Laitokset huolehtivat siitä, että tutkimusta koskevat tiedot merkitään asianomaisiin rekistereihin.

Oppiaineet huolehtivat tutkimuksesta ja tutkijankoulutuksesta ja toimivat siinä yhteistyössä toisten oppiaineiden ja tutkimusyksiköiden kanssa. Tiedekunnassa voi toimia erilaisia tutkijakouluja, jotka harjoittavat yhteistyötä keskenään ja muiden yksiköiden kanssa. Tutkimushallinnon osaamista levitetään tiedekunnassa yksikköjakojen estämättä. Tutkimus kuuluu jokaisen tiedekunnassa toimivan tutkijan vastuulle.